

מאורות אל העבר

ה סיון תשה | 17/05/1945

מאת לא ידוע - ספר הציונות הדתית, כרך ראשון, בעריכת יצחק רפאל וש.ז. שרגאי, הוצאת מוסד הרב קוק, 1917

אדמו"ר חלוץ

רבי ישעיהו שפירא (1891) נולד בפולין למשפחת אדמו"רים ידועה ובין אחיו היה רבי קלומנימוס שפירא לימים האדמור מפיעסצענא. בגיל צעיר החליט לוותר על ההצעות הרבות שקיבל לכהן כאדמו"ר או כרב ולעלות לארץ כדי להשתתף בבנינה. בארץ היה מתלמידי הרב קוק וערך חלק ממאמריו והשתתף בהקמת תנועת הפועל המזרחי, שבכרוז ההקמה שלה שהיה בין מנסחיו הכריזה כי "שואפים אנו לשוב לחיי העברים הקדמונים לחיים תנכיים של צדק ישר ומוסר". עסק בהבטים הפוליטיים והכלכליים של התנועה ועודד עליית משפחות חסידיות מפולין שחלקם הקימו את הישוב כפר חסידים. במאמריו העמיק ביסודות המחשבה הציונית דתית והעלה על נס את החובה לקיים חיים כלכליים מוסריים ושיתופיים (בשל הציוני "ועשית הישר והטוב") וקרא לא לוותר על עקרונות התנועה אך לנהל את הויכוחים הפוליטיים מתוך התפיסה שכל בני ישראל הם בנים להקב"ה. בגיל חמישים למרות מעמדו הכלכלי והארגוני החליט להקדיש את חייו לחקלאות והתיישב בכפר פינס שם היה עובד אדמה במקביל ללימוד תורה ולעידוד, שירה ותפילה עם ההמונים שבאו לבקר את "האדמור החלוץ". נפטר בה' בסיון תש"ה (17.5.1945)

